

**ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ**

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Κ.Ο. ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ,
ΑΛΕΞΗ ΤΣΙΠΡΑ,
ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ
«Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ ΓΙΑ ΜΙΑ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ»**

Φίλες και Φίλοι, αγαπητοί προσκεκλημένοι:

Βασικός στόχος αυτής της ημερίδας, είναι η παρουσίαση της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ για μια ριζοσπαστική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος.

Στη δική μας λογική, η μεταρρύθμιση αυτή πρέπει να οδηγεί σε κάθετη ρήξη με ένα σύστημα που αναπαράγει και διευρύνει τις κοινωνικές ανισότητες και σε τελική ανάλυση αποδιαρθρώνει την κοινωνική συνοχή.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι αναφερόμαστε σε ένα φορολογικό σύστημα, εστιασμένο στην ανάπτυξη, την αναδιανομή του πλούτου και την εξυπηρέτηση των κοινωνικών αναγκών, ένα φορολογικό σύστημα – εργαλείο για την έξοδο από την σημερινή κρίση προς όφελος της κοινωνίας.

1. ΓΙΑΤΙ ΦΤΑΣΑΜΕ ΩΣ ΕΔΩ

Για να γίνει κατανοητό το πόσο σημαντική είναι για την αντιμετώπιση της κρίσης μια ριζοσπαστική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, πρέπει να ξεκινήσουμε από την σημερινή κατάσταση.

Να εξετάσουμε δηλαδή το πως η σταθερή και διαχρονική μεροληψία τη φορολογικής πολιτικής υπέρ των οικονομικά ισχυρών, αποτέλεσε έναν από τους πιο σημαντικούς παράγοντες της σημερινής κρίσης.

Εδώ και χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ και οι δυνάμεις της ριζοσπαστικής αριστεράς, ασκούν κριτική στην φορολογική πολιτική την οποία άσκησαν με συνέπεια και προπαντός αδιατάρακτη συνέχεια οι δυνάμεις του πολιτικού κατεστημένου.

Στον πυρήνα της δικής μας αντιπρότασης βρίσκεται ένα φορολογικό σύστημα απλό, λειτουργικό, σταθερό, πιο αποτελεσματικό και προπαντός πιο δίκαιο.

Ένα τέτοιο φορολογικό σύστημα είναι κλειδί για την εναλλακτική μας πολιτική πρόταση και βρίσκεται διαρκώς στον πυρήνα των προγραμματικών μας επεξεργασιών.

Αυτός είναι και ο λόγος που η πρότασή μας εμπλουτίζεται διαρκώς, ώστε να περιλαμβάνει τις εξελίξεις, να γίνεται πιο λεπτομερής, να ενσωματώνει τις κριτικές και τις απαιτήσεις της κοινωνίας στην κατεύθυνση μίας ριζοσπαστικής θεσμικής μεταρρύθμισης.

Μια τέτοια μεταρρύθμιση είναι σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά αναγκαία, καθώς μας παρέχει την ανεξαρτησία που χρειαζόμαστε στην χάραξη της πολιτικής για έξοδο από την κρίση, προς όφελος της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας.

Ο κυρίαρχος πολιτικός και οικονομικός λόγος εμφανίζει συστηματικά το δημοσιονομικό πρόβλημα στην Ελλάδα ως πρόβλημα υπερβολικών δαπανών.

Ο ισχυρισμός αυτός είναι βγαλμένος από τον σκληρό πυρήνα της χρεωκοπημένης νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας.

Οδηγεί κατ' ευθείαν στην δικαιολόγηση των σκληρών οικονομικών μέτρων, που επιβάλλονται από το Μνημόνιο και οδηγούν στην διάλυση του κοινωνικού κράτους και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας.

Για να γίνει αποδεκτή από την κοινή γνώμη μια τέτοια διάλυση, ανασύρεται το επιχείρημα του αναποτελεσματικού αντιπαραγωγικού και διεφθαρμένου δημόσιου τομέα.

Αποσιωπάται, όμως, το γεγονός ότι ο δημόσιος τομέας αφέθηκε συστηματικά να καταρρεύσει προκειμένου να δημιουργηθεί, σε ιδιαίτερα κρίσιμους τομείς, χώρος για την ιδιωτική πρωτοβουλία και κερδοσκοπία.

Αποσιωπάται επίσης ότι το κομμάτι του δημοσίου που βρέθηκε έξω από την στρατηγική της απορρύθμισης, χρησιμοποιήθηκε από τα κόμματα εξουσίας ως πεδίο πελατειακών σχέσεων και εξυπηρέτησης συμφερόντων.

Έτσι, σε μια κοινή γνώμη πεισμένη ότι ο δημόσιος τομέας δεν ανταποκρίνεται στον ρόλο του και στις πραγματικές ανάγκες των πολιτών, οι περικοπές δαπανών παρουσιάζονται ως αναγκαίος και μόνος ρεαλιστικός στόχος.

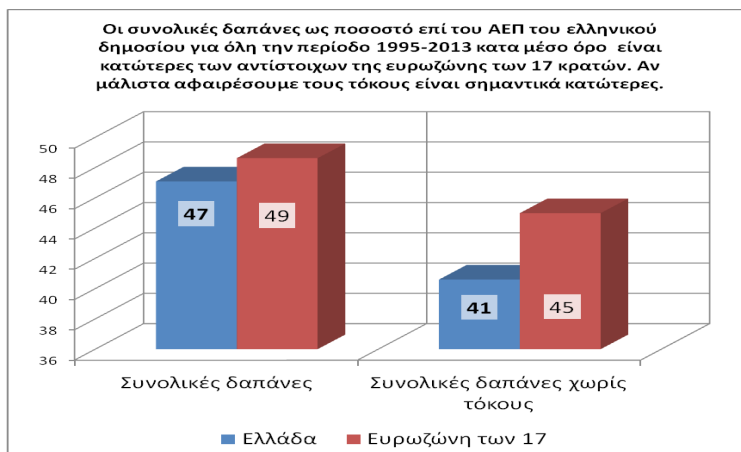
Ο ισχυρισμός αυτός είναι ψευδέστατος και αντιεπιστημονικός και πρέπει να καταρριφθεί.

Η κρίση των δημόσιων οικονομικών, που σχετίζεται άμεσα με την διόγκωση του χρέους δεν είναι κρίση δαπανών.

Είναι κρίση εσόδων, βεβαίως σε συνδυασμό με μια δημόσια διοίκηση που δεν εξυπηρετούσε με αποτελεσματικό τρόπο τις κοινωνικές ανάγκες.

Στον **πίνακα** αυτόν, παρουσιάζονται οι δαπάνες στην Ελλάδα σε σύγκριση με τις αντίστοιχες στην Ευρωζώνη, κατά την περίοδο 2001 – 2008.

(Πίνακας 1 **Δαπάνες και πρωτογενείς δαπάνες (δαπάνες χωρίς τόκους) στην Ελλάδα και στην Ευρωζώνη 2001-2008**)

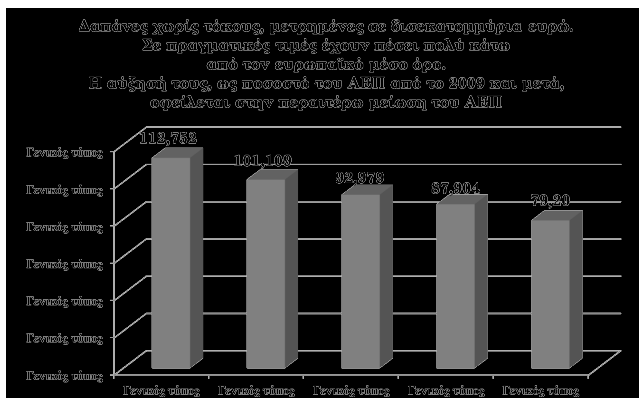
Σε όλη αυτή την περίοδο οι δαπάνες είναι λίγο χαμηλότερες από το μέσο όρο των χωρών της ευρωζώνης.

Μιλάμε βεβαίως για δαπάνες άσχημα κατανομημένες, με σοβαρά προβλήματα για την υγεία, την παιδεία, τα ασφαλιστικά ταμεία και τις συντάξεις.

Μιλάμε επίσης για δαπάνες επιβαρυνμένες από σκάνδαλα όπως αυτά της Siemens, των εξοπλιστικών δαπανών, των Ολυμπιακών Αγώνων, και δεκάδες άλλα, οργανωμένα συστηματικά γύρω από την λεηλασία του δημοσίου συμφέροντος από τους μεγάλους προμηθευτές και ανάδοχους του δημοσίου.

Διαφάνεια 6

(Πίνακας δαπάνες χωρίς τόκους)

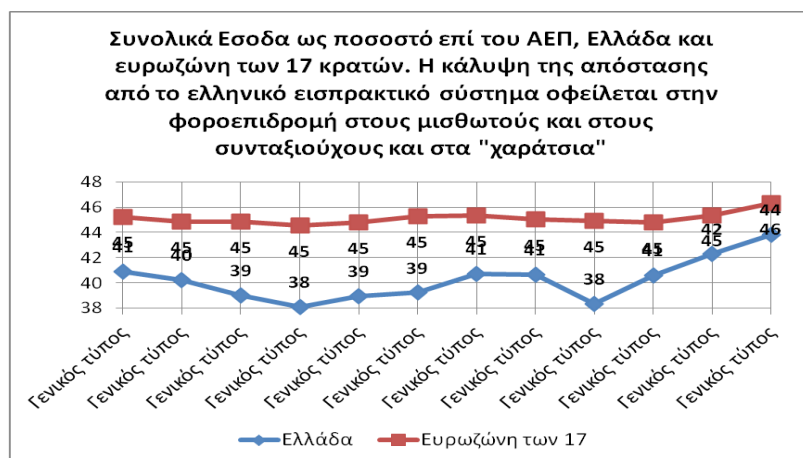
Παρ' όλα αυτά, όπως φαίνεται σε αυτόν τον πίνακα, αν αφαιρέσουμε τους τόκους που πληρώναμε τότε, οι δαπάνες είναι σημαντικά χαμηλότερες από τον ευρωπαϊκό μέσον όρο.

Το γεγονός αυτό δείχνει ότι το πρόβλημά μας δεν ήταν ένα ακριβό δημόσιο, αλλά ένα δημόσιο άσχημα οργανωμένο, ανοχύρωτο απέναντι στην διαπλοκή και αναντίστοιχο με τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες.

Από την άλλη πλευρά, τα έσοδα του ελληνικού δημοσίου ήταν πάντα πολύ χαμηλότερα από τον μέσον όρο της ευρωζώνης.

Στον πίνακα αυτόν παρουσιάζεται η σύγκριση των ελληνικών και των μέσων ευρωπαϊκών εσόδων, στο διάστημα 2001 – 2012.

(Πίνακας 2.1. Έσοδα στην Ελλάδα και στην Ευρωζώνη 2001-2012)

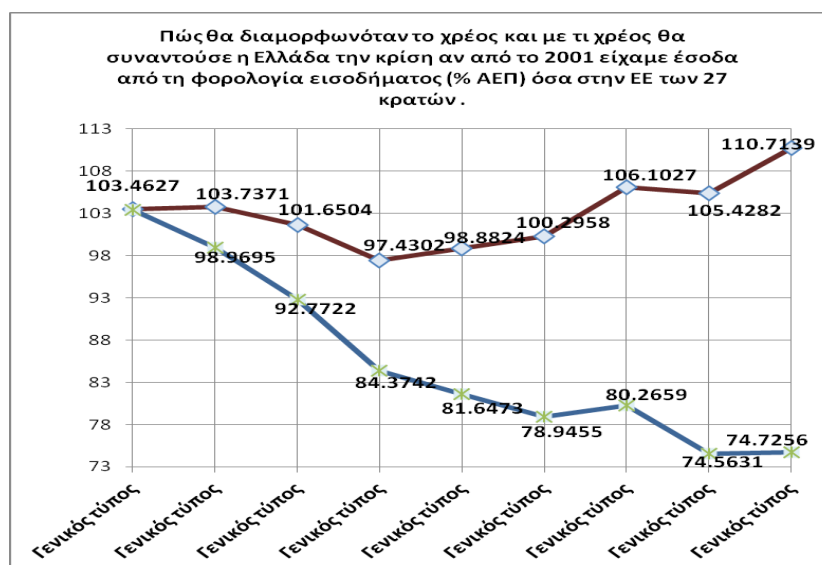
Υπάρχει εδώ μια λεπτομέρεια που πρέπει να προσέξουμε.

Η σύγκριση εσόδων που εμφανίζεται τα τελευταία χρόνια μετά την κρίση, οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην φορολογική επιδρομή του Μνημονίου επί μισθωτών και συνταξιούχων, καθώς και στα χαράτσια.

Για να γίνει κατανοητός ο ρόλος της υστέρησης εσόδων στην κρίση, είναι ενδεικτικός ο επόμενος πίνακας.

Δείχνει το χρέος με το οποίο θα συναντούσαμε τη παγκόσμια κρίση του 2008, αν τα έσοδά μας το προηγούμενο διάστημα ήταν αντίστοιχα με τον μέσο όρο της ευρωζώνης.

(Πίνακας 2.2. Χρέος το 2008 αν τα έσοδα ήταν στο μέσο όρο της Ευρωζώνης)

Μια πρώτη παρατήρηση από τα στοιχεία αυτά, είναι ότι η φιλολογία γύρω από τις υπερβολικές δαπάνες δεν εστιάζει στο πραγματικό πρόβλημα.

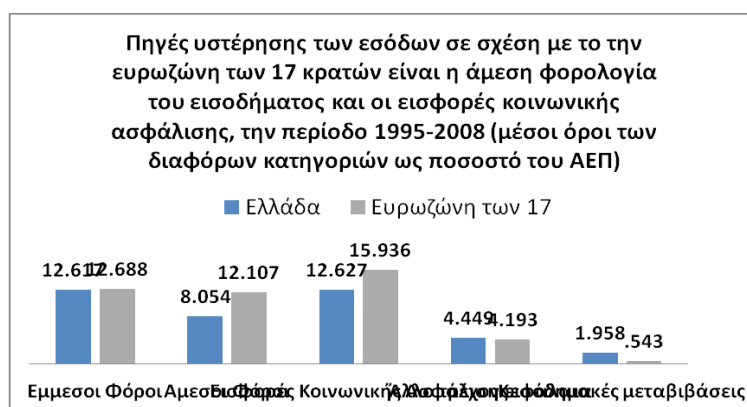
Σχετίζεται περισσότερο με το οικονομικό μοντέλο το οποίο επιχειρούν να μας επιβάλλουν, και στο οποίο ο δημόσιος τομέας θα είναι πλήρως αποδυναμωμένος προς όφελος της αγοράς.

Έχει όμως σημασία να προχωρήσουμε παραπέρα την ανάλυση και να δούμε γιατί τα έσοδα είναι τόσο χαμηλά.

Την απάντηση τη δίνουν τα επίσημα στοιχεία της Eurostat και της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, αλλά και μια παλιότερη δήλωση του Στρος Καν στις 7/12/2010, όταν ήταν επικεφαλής του ΔΝΤ: **το πρόβλημα στην Ελλάδα είναι ότι δεν φορολογούνται οι πλούσιοι.**

Στον πίνακα αυτόν φαίνεται η υστέρηση εσόδων σε σχέση με την ευρωζώνη, σε διάφορες κατηγορίες

(Πίνακας 4^α Σύγκριση εσόδων σε σχέση με την ευρωζώνη, ανά κατηγορίες)

Είναι προφανές ότι η υστέρηση εσόδων εμφανίζεται κυρίως στους άμεσους φόρους, καθώς και στους φόρους εισοδήματος και περιουσίας.

Αυτό σημαίνει ότι οι ωφελημένοι από την υστέρηση των εσόδων δεν είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι.

Ο μεγάλος ωφελημένος είναι ένα οργανωμένο σύστημα φοροδιαφυγής του πλούτου. Οι μέθοδοι του συστήματος αυτού είναι πολύπλερες.

Είναι οι μεταφορές ακινήτων και αυτοκινήτων σε offshore εταιρείες.

Είναι οι ενδοομιλικές συναλλαγές για την απόκρυψη εσόδων.

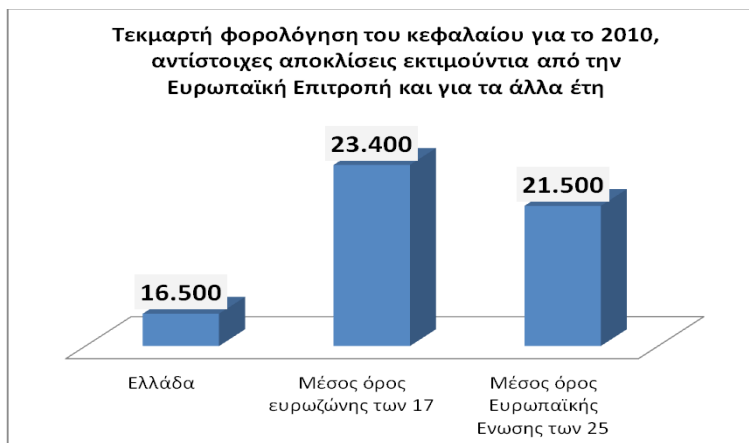
Είναι τα χαριστικά προσωπικά δάνεια, που δίνονταν ως επιχειρηματικά.

Είναι ο χαρακτηρισμός σκαφών ως επαγγελματικά και παραθεριστικών κατοικιών ως τουριστικές επιχειρήσεις.

Είναι οι εικονικές δωρεές σε φιλόπτωχα ταμεία, η νομιμοποίηση εισοδημάτων από το εξωτερικό, και άλλες μεθοδεύσεις που χαρακτηρίστηκαν ως «νόμιμες και ηθικές» πρακτικές.

Την ίδια στιγμή έχουμε τα χαμηλότερα έσοδα στην Ευρώπη από φορολόγηση επιχειρήσεων.

(Πίνακας 4β τεκμαρτή φορολόγηση του κεφαλαίου για το 2010)

Ο πίνακας αυτός παρουσιάζει τα στοιχεία για το 2010. Αντίστοιχες αποκλίσεις εκτιμώνται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε σταθερή βάση.

Η ουσία είναι ότι μέσα από ένα σύστημα φοροαπαλλαγών off shore εταιρειών, ενδοομιλικών συναλλαγών και άλλων δυνατοτήτων που παρέχονται από το φορολογικό σύστημα, καταλήγουμε σε ένα επίπεδο πραγματικής φορολογίας του κεφαλαίου που βρίσκεται σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα.

Την περίοδο 2000-2010 η Ελλάδα είχε τη μεγαλύτερη μείωση φορολογικών εσόδων από επιχειρήσεις σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση των 27 μελών.

Η μείωση αυτή είναι της τάξεως των 1,7 μονάδων του ΑΕΠ.

Στην κατεύθυνση αυτής ακριβώς της πολιτικής, που μας οδήγησε ως εδώ, τα προβλεπόμενα έσοδα από φόρους επιχειρήσεων για το 2013 περιορίζονται στο 0,8% του ΑΕΠ -περίπου 1,6 δις-.

Και αυτό, όταν στην Ευρώπη ο αντίστοιχος μέσος όρος είναι της τάξεως του 2,3%, σχεδόν τρεις φορές υψηλότερος.

Στην ρίζα λοιπόν του φορολογικού προβλήματος δεν βρίσκονται κάποιοι ασυνείδητοι ιδιοτελείς επαγγελματίες, αλλά ένα σύστημα νόμιμης φοροαποφυγής, ή ακόμη και φοροαπαλλαγής στημένο επίτηδες για τους οικονομικά ισχυρούς.

Ένα σύστημα που εξυπηρετεί την φοροασυλία, προωθώντας ταυτόχρονα τον διακηρυγμένο στόχο της αποδόμησης του δημόσιου τομέα του κοινωνικού κράτους.

Το σύστημα αυτό στηρίχτηκε από τις κυβερνήσεις, με την αποδιάρθρωση των εισπρακτικών και ελεγκτικών μηχανισμών.

Με τον τρόπο αυτό, εξυπηρετούνταν οι πελατειακές σχέσεις, αλλά παράλληλα νομιμοποιείτο η νεοφιλελεύθερη στρατηγική.

Η ακρίβεια, την οποία προκαλούσε η εισαγωγή αγοραίων προτύπων, οι μειώσεις των εισοδημάτων για πολλούς εργαζόμενους, οι έμμεσες ιδιωτικοποιήσεις δημοσίων αγαθών, ήταν πράγματα που μπορούσαν να γίνουν πιο εύκολα ανεκτά τόσο για τις μικροεπιχειρήσεις όσο και τους αυτοαπασχολούμενους, με την πρόσθετη χρήση του εργαλείου της φοροδιαφυγής.

Το μήνυμα ήταν: «μπορείς και εσύ να φοροδιαφύγεις αν στήσεις μια Offshore».

Με τον τρόπο αυτόν, το υπάρχον φορολογικό σύστημα με την σημαντική υστέρηση των εσόδων, αποτέλεσε την άμεση βασική αιτία για τη δημιουργία ελλειμμάτων την προηγούμενη δεκαετία και κατά συνέπεια την συσσώρευση δημοσίου χρέους πριν την παγκόσμια κρίση του 2008.

2.Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΜΗ

Μια εναλλακτική φορολογική πολιτική, πρέπει να εστιάζει στην αύξηση των εσόδων, με κοινωνικά δίκαιο τρόπο ώστε να χρηματοδοτηθεί ή έξοδος από την κρίση προς όφελος των πολλών.

Έτσι θα μπορέσουμε να αποτρέψουμε την βίαιη φτωχοποίηση ευρύτατων κοινωνικών στρωμάτων, την καταστροφή του κοινωνικού ιστού, και τις ιδιωτικοποιήσεις των δημοσίων αγαθών και του δημοσίου πλούτου, που προωθούν σήμερα με πρωτοφανή κυνισμό οι μνημονιακές κυβερνήσεις.

Η βασική επιδίωξη του Μνημονίου είναι η καταστροφή του κοινωνικού κράτους.

Στόχος είναι να εκχωρηθούν σε ιδιώτες η υγεία, η παιδεία, η κοινωνική ασφάλιση, αλλά και ένα ευρύτατο φάσμα δημοσίων αγαθών όπως το νερό, τα δάση, οι παραλίες, η δημόσια γη και ότι άλλο πουλιέται - μέχρι και νησιά.

Μιλάμε λοιπόν για αγαθά που ο ιδιωτικός τομέας τα παράγει με μεγαλύτερο κόστος ή χειρότερη ποιότητα.

Για αγαθά στα οποία πρέπει όλοι να έχουν πρόσβαση ανεξαρτήτως οικονομικής δυνατότητας.

Για αγαθά τα οποία η ιστορία των κοινωνιών έχει διδάξει ήδη από τον προηγούμενο αιώνα, ότι δεν πρέπει να είναι εμπορεύματα.

Για τη διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα των αγαθών αυτών, χρειάζεται να υπάρχουν τα ανάλογα δημόσια έσοδα, που θα τα παράξουν ως τέτοια.

Ταυτόχρονα, είναι αναγκαίο να υπάρξει μια διαφορετική και πιο αποτελεσματική οργάνωση των δαπανών, καθώς και μια αποτελεσματικότερη παροχή δημοσίων αγαθών και υπηρεσιών.

Επί της ουσίας, το φορολογικό σύστημα ασκεί αναδιανεμητική πολιτική.

Αναδιανέμει το εισόδημα από κάποιος σε κάποιους άλλους μέσω των δαπανών.

Επομένως, ένα προοδευτικό φορολογικό σύστημα δημιουργεί όρους κοινωνικής δικαιοσύνης.

Μόνο στη βάση αυτή άλλωστε μπορούν να συλλεχθούν έσοδα: δεν μπορείς να ζητάς από αυτούς που δεν έχουν.

Και η απλή αυτή αρχή βρίσκεται ακριβώς στον αντίποδα της πολιτικής των Μνημονίων.

Με τον τρόπο αυτό περιγράφουμε την ανάγκη για ένα κοινωνικά δίκαιο φορολογικό σύστημα.

Για τον ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ ένα τέτοιο φορολογικό σύστημα αποτελεί τμήμα μίας συνολικής μεταρρύθμισης που θα αφορά τη λειτουργία και την οργάνωσή της δημόσιας διοίκησης ώστε να γίνει αποτελεσματική, πιο παραγωγική, και πιο αξιόπιστη στη συνείδηση της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Η εφαρμογή ενός κοινωνικά δίκαιου και αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος, είναι για την χώρα μας μια μεγάλη εκκρεμότητα δεκαετιών.

Σήμερα, με δεδομένη την κοινωνική καταστροφή που συντελείται από την κρίση και το Μνημόνιο, η απαίτηση αυτή είναι περισσότερο επιτακτική από κάθε άλλη φορά.

3. Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΑΣ

Όλη η Ελλάδα έχει καταλάβει τι συνέβη με την εξίσωση των συντελεστών πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης.

Η κατάσταση που δημιουργήθηκε δείχνει με τον πιο άμεσο τρόπο το αδιέξοδο της υπάρχουσας λογικής.

Η εξίσωση των συντελεστών οδήγησε τους πολίτες να κλείσουν τα καλοριφέρ, και να επιλέξουν να κρυώνουν ή να ζεσταίνονται με μαγκάλι.

Τα δημόσια έσοδα μειώθηκαν.

Δημιουργήθηκαν σοβαρά περιβαλλοντικά προβλήματα, όπως η αύξηση της υλοτόμησης και σοβαροί κίνδυνοι για την δημόσια υγεία.

Και φυσικά το πρόβλημα της λαθρεμπορίας δεν λύθηκε.

Έχουμε λοιπόν μπροστά μας το αποτέλεσμα μίας αποσπασματικής φορολογικής πολιτικής, που μυωπικά επιχειρεί να αυξήσει τα έσοδα ενάντια στην κοινή λογική, επειδή δεν μπορεί τόσα χρόνια να φορολογήσει τον πλούτο.

Επειδή έχει αποδιοργανώσει τους μηχανισμούς ελέγχου και επειδή αντί να τους οργανώσει και να τους στρέψει στο εξειδικευμένο οικονομικό έγκλημα τους στρέφει στο κυνήγι της μικροεπιχείρησης της γειτονιάς.

Είναι το αποτέλεσμα της λειτουργίας ενός συστήματος, η λογική του οποίου είναι να τιμωρεί τους πολίτες για να μην αντιμετωπίσει τη ρίζα του προβλήματος

Η πρότασή μας είναι στον αντίποδα αυτής της λογικής, έρχεται να βάλει ένα τέλος σ' αυτή την λογική.

Στην οργανωμένη αδικία και την αναποτελεσματικότητα που τη συνοδεύει

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ για μία ριζοσπαστική μεταρρύθμιση:

- Αντιμετωπίζει τις αιτίες που μας οδήγησαν ως εδώ.
- Οργανώνει την έξοδο από την κρίση με κριτήριο την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών.
- Βάζει τέλος στην προκλητική φοροασυλία του πλούτου.
- Δημιουργεί όρους ανεξαρτησίας για την οικονομική μας πολιτική.

Στόχος μας είναι η οργάνωση των δημόσιων οικονομικών έτσι ώστε δαπάνες και έσοδα να βρίσκονται κοντά στο μέσο όρο της ευρωζώνης.

Να εξασφαλίζεται έτσι η επαρκής στήριξη του κοινωνικού κράτους.

ΝΑ κατοχυρώνεται η δυνατότητα για δημόσιες επενδύσεις, που αποτελούν εργαλείο ανάπτυξης και καταπολέμησης της ανεργίας.

Και, ταυτόχρονα, να υλοποιείται η πολιτική αυτή χωρίς να απαιτείται δανεισμός και χωρίς να προκαλείται αύξηση του χρέους.

Για να επιτελέσει τον ρόλο του, ένα φορολογικό σύστημα, εκτός από δίκαιο, πρέπει να είναι σταθερό, αποτελεσματικό και διαφανές ώστε να νομιμοποιείται κοινωνικά.

Για τον ΣΥΡΙΖΑ- ΕΚΜ, βασικοί πυλώνες μιας ριζοσπαστικής μεταρρύθμισης στο φορολογικό είναι:

I. Η δημιουργία Περιουσιολογίου

II. Η οργάνωση ενός κοινωνικά δίκαιου φορολογικού συστήματος

III. Η επανασύσταση του συστήματος ελέγχου και διοίκησης, των φοροεισπρακτικών μηχανισμών

A) Δημιουργία Περιουσιολογίου

Στο περιουσιολόγιο θα καταγράφεται η αξία της ακίνητης και κινητής περιουσίας των φορολογουμένων στο εσωτερικό και εξωτερικό.

Αυτό θα επιτρέψει τη θέσπιση ενός ενιαίου βασικού φόρου, επί του οποίου μπορούν στη συνέχεια να θεσπίζονται εκπτώσεις ή πρόσθετες επιβαρύνσεις, με πρόνοια για αποτροπή, σε κάθε περίπτωση, της διπλής φορολογίας.

Από τη δημιουργία του περιουσιολογίου και εφ' εξής, θα καταγράφονται μόνιμα οι μεταβολές στην περιουσιακή κατάσταση, στο χρόνο πραγματοποίησής τους.

Το περιουσιολόγιο θα αποτελέσει την αφετηρία για ένα ριζικά νέο φορολογικό σύστημα, καθολικό, δίκαιο, απλό και αποτελεσματικό.

Η απουσία περιουσιολογίου είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο σήμερα κυνηγάμε – η παριστάνουμε ότι κυνηγάμε - τις ατελείωτες λίστες με τους φοροφυγάδες, ανάμεσα στους οποίους βρίσκεται και μια μεγάλη μερίδα του πολιτικού κατεστημένου.

Η θέσπιση του περιουσιολογίου βρίσκεται στον αντίποδα της άδικης πολιτικής των οριζόντιων χαρατσιών.

Η οργάνωση του περιουσιολογίου θα επιτρέψει να φορολογούνται οι πάντες με εισοδηματικά και κοινωνικά κριτήρια, ανάλογα με την περιουσία που ο καθένας κατέχει, πάντοτε σε συνδυασμό με αφορολόγητα όρια και με επιβολή φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Η κατάργηση των χαρατσιών αποτελεί πρώτη μας προτεραιότητα σύμφωνα με το πρόγραμμά μας.

Είναι αδιανόητο να μετατρέπονται οι μικροιδιοκτήτες σε ενοικιαστές, στα ίδια τους τα σπίτια.

Ή να απειλούνται με κατάσχεση όσοι δεν έχουνε δουλιά ή ζούνε μέσα στη φτώχεια.

Και την ίδια στιγμή όσοι έχουν τεράστια ακίνητη περιουσία στο εξωτερικό ή σε offshore, να είναι και νόμιμοι και ηθικοί, χωρίς να πληρώνουν τίποτα.

Το περιουσιολόγιο θα μας επιτρέψει να τελειώνουμε οριστικά με τη λογική των χαρατσιών, αντλώντας έσοδα από τη φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης και κινητής περιουσίας.

Με κοινωνικά δίκαιο τρόπο, με εισοδηματικά, επαγγελματικά και άλλα κριτήρια, που θα σέβονται τη δυνατότητα των πολιτών να ζουν αξιοπρεπώς

Β) Οργάνωση κοινωνικά δίκαιου φορολογικού συστήματος

Επί της ουσίας μιλάμε για την επαναθεμελίωση του προοδευτικού χαρακτήρα της φορολογίας.

Η μείωση του αριθμού των κλιμακίων, η ουσιαστική κατάργηση του αφορολόγητου και οι αλλαγές στους συντελεστές φορολόγησης, έχουν οδηγήσει σε καθεστώς εξόντωσης το μικρό και μεσαίο εισόδημα.

Η αποκατάσταση της φορολογικής δικαιοσύνης, στο πρόγραμμά μας, οργανώνεται πάνω στους εξής άξονες:

1. Φορολόγηση όλων των εισοδημάτων των φυσικών προσώπων με την ίδια κλίμακα (με εξαίρεση τόκους από καταθέσεις).

Με περισσότερα κλιμάκια, και αλλαγή των συντελεστών φορολογίας ώστε να ελαφρύνονται τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα.

2. Αύξηση των φορολογικών εσόδων από την επιχειρηματική δραστηριότητα.

Στόχος είναι η πραγματική φορολόγηση του κεφαλαίου και του πλούτου να ανέλθει στο μέσο όρο της ευρωζώνης, αντί στα πολύ χαμηλά επίπεδα; Που είναι σήμερα.

3. Αλλαγή της σχέσης έμμεσων και άμεσων φόρων μέσω αύξησης των εσόδων από άμεσους φόρους και μείωσης των έμμεσων φόρων.

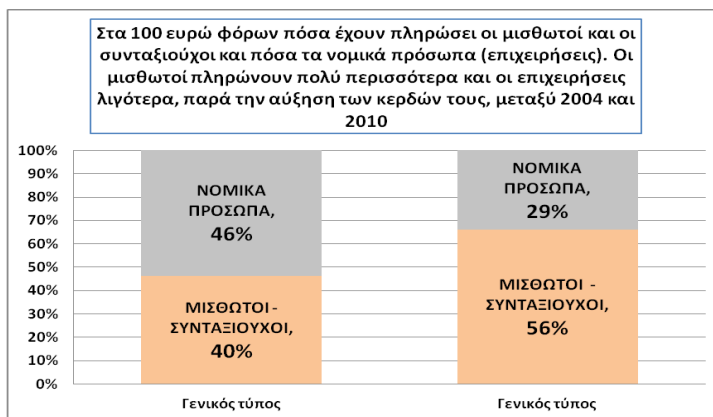
Εδώ περιλαμβάνονται μέτρα όπως η μείωση του ΦΠΑ από το ανώτατο 23%, η ειδική φορολόγηση των ειδών πολυτελούς διαβίωσης, η πάταξη της λαθρεμπορίας καυσίμων, αντί για την εξίσωση του πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης.

4. Φόρος μεγάλης και πολύ μεγάλης περιουσίας με προοδευτική κλίμακα.

5. Κατάργηση των ειδικών φορολογικών καθεστώτων και των προκλητικών φοροαπαλλαγών, που έχουν αποτέλεσμα την απώλεια τεράστιων ποσών φόρου.

ΘΑ τεκμηριώσουμε την αναγκαιότητα των προτάσεων αυτών με τρεις πίνακες που αποτυπώνουν την σημερινή κατάσταση.

(Πίνακας 6.1) φόροι μισθωτών και νομικών προσώπων)

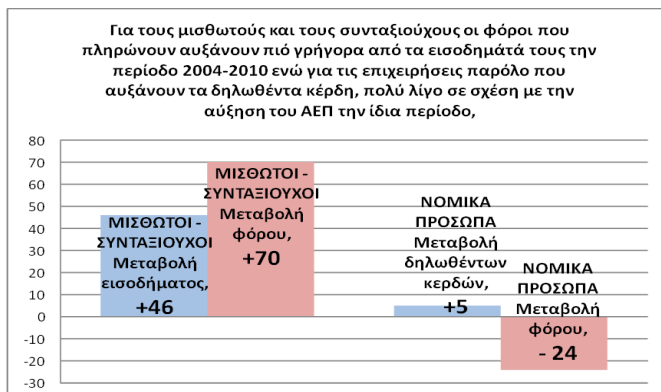

Στον πρώτο πίνακα φαίνεται η συνεισφορά μισθωτών – συνταξιούχων από την μία και επιχειρήσεων από την άλλη στα φορολογικά έσοδα.

Η σύγκριση είναι ανάμεσα στο 2004 και το 2010. Σημειωτέον ότι στο διάστημα αυτό, η κερδοφορία των επιχειρήσεων αυξήθηκε σημαντικά.

Στον δεύτερο πίνακα φαίνεται ο ρυθμός αύξησης της φορολογίας σε σχέση με τον ρυθμό αύξησης των εισοδημάτων για μισθωτούς και συνταξιούχους από τη μία και επιχειρήσεις από την άλλη.

(Πίνακας 6.2 πίνακας μεταβολών εισοδήματος/κέρδους και φορολογίας)

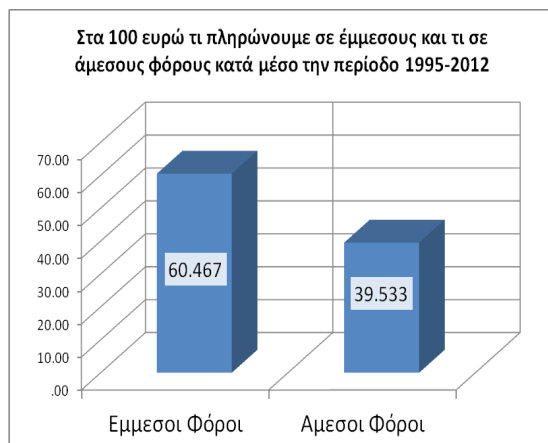

Κατά την περίοδο 2004-2010, οι φόροι των μισθωτών και συνταξιούχων αυξήθηκαν πολύ περισσότερο από ότι αυξήθηκε το εισόδημά τους.

Αντίθετα, για τις επιχειρήσεις οι φόροι μειώθηκαν, παρά την αύξηση των δηλωθέντων κερδών τους – τα οποία σημειωτέον, λόγω της νόμιμης φοροδιαφυγής, είναι πολύ μικρά σε σχέση με την πραγματική παραγωγή πλούτου στην Ελλάδα.

Τέλος, στον τρίτο πίνακα εμφανίζεται η σχέση έμμεσων και άμεσων φόρων.

(Πίνακας 6.3 Σχέση έμμεσων - άμεσων φόρων κατά την περίοδο 1995 – 2012)

Πρόκειται για μια εξαιρετική φορολογική αδικία.

Οι έμμεσοι φόροι είναι οι πιο άδικοι, γιατί καταβάλλονται εξ ίσου από όλους, ανεξάρτητα από τα εισοδήματα που έχουν:

Ένας άνθρωπος με εισόδημα 250.000 ευρώ τον χρόνο και ένας με εισόδημα 6000 ευρώ, για αγορές 10 ευρώ από το σουπερ μάρκετ, πληρώνουν ακριβώς τον ίδιο φόρο: 2,3 ευρώ, αφού ο ΦΠΑ βρίσκεται στο 23%.

Γ) Επανασύσταση του συστήματος ελέγχου και διοίκησης

Οι συντελεστές, τα κλιμάκια και η κατάργηση φοροαπαλλαγών αποδίδουν θεωρητικά έσοδα.

Για να γίνουν πραγματικά έσοδα πρέπει να ελαχιστοποιηθεί η φοροδιαφυγή.

Πέραν της δικαιοσύνης που απαιτείται έτσι ώστε να μπορούν να εισπραχτούν οι φόροι, απαιτείται και η ικανότητα των μηχανισμών ελέγχου να εντοπίζουν τις παραβάσεις και να δημιουργούν συνθήκες πρόληψης της φοροδιαφυγής.

Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί σήμερα καταρρέουν.

Απαιτείται λοιπόν μία μεγάλη μεταρρύθμιση της οργάνωσης, από την είσπραξη, μέχρι τον έλεγχο και την επιβολή ή διευθέτηση προστίμων.

Ας δούμε ορισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα αποδιάρθρωσης των ελεγκτικών μηχανισμών.

Παράδειγμα πρώτο: δήλωση του πρώην ειδικού γραμματέα του ΣΔΟΕ κ. Διώτη, στις 26.8.2012

Διαφάνεια 31

«Αν αυτή τη στιγμή είχα οκτώ άτομα, αντί δύο που έχω, θα σας έφερνα 140 εκατ. ευρώ μόνο... από τα σκάφη, αν είχα δέκα επιπλέον υπαλλήλους στα βόρεια σύνορα, θα σας έφερνα στα κρατικά ταμεία 1 δισ. ευρώ μόνο από το λαθρεμπόριο τσιγάρων και του πετρελαίου».

Γ. Διώτης, Πρώην Ειδικός Γραμματέας ΣΔΟΕ 26.8.2012

Παράδειγμα δεύτερο: Διάλυση εφοριών και εισπρακτικού μηχανισμού

Διαφάνεια 32

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΡΑΓΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΕΛΕΧΩΣΗΣ

ΕΦΟΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Μια από τις μεγαλύτερες της χώρας, ελέγχει την περιοχή που εκτείνεται από Ασπρόπυργο έως την Βάρκιζα με 6.000 Ανώνυμες Εταιρείες

Έχει 3 Ελεγκτές ενώ οι προβλεπόμενες θέσεις είναι 25. Θα έπρεπε να είχε τουλάχιστον 30.

ΕΦΟΡΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

Ελέγχει την περιοχή: Μέγαρα- Ελευσίνα -Μάνδρα- Αλεποχώρι- Ασπρόπυργος

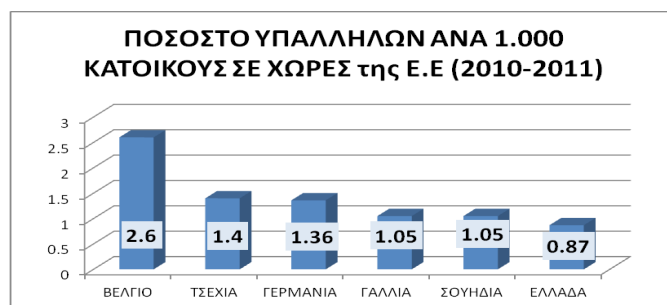
Έχει 4 Ελεγκτές

ΣΔΟΕ

Για την Πανελλαδική λειτουργία (365 ημέρες σε 24ωρη βάση) οι προβλεπόμενες θέσεις πριν το Μνημόνιο ήταν 1520 ελεγκτές και τώρα υπηρετούν 978 (καταμέτρηση στις 12.10.12)

Παράδειγμα τρίτο: Σύγκριση της στελέχωσης των ελεγκτικών μηχανισμών στην Ελλάδα και την Ευρώπη.

Διαφάνεια 3

Να σημειωθεί εδώ ότι στην Ελλάδα, στο σύνολο των 9.700 εφοριακών υπαλλήλων οι ελεγκτές είναι περίπου 2.000 άτομα.

Στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης οι υπάλληλοι των φορολογικών υπηρεσιών ασχολούνται κυρίως με τον έλεγχο και όχι με γραφειοκρατικές εργασίες.

Η οργάνωση ενός αποτελεσματικού συστήματος δεν μπορεί να στηριχθεί στην υπερβολική αυθαίρετη εξουσία των μηχανισμών ελέγχου, και την προσφυγή στα δικαστήρια ως μέσου διευθέτησης, που αποτελούν χαρακτηριστικά του σημερινού συστήματος και συμβάλλουν σε φαινόμενα συναλλαγής.

Ένα νέο σύστημα πρέπει να στηρίζεται, για παράδειγμα, σε ένα **καθολικό ηλεκτρονικό έλεγχο** που εξαγει, με βάση καθορισμένα κριτήρια, ένα δείγμα περιπτώσεων ύποπτο για φοροδιαφυγή.

Το δείγμα αυτό, μαζί με δείγμα που θα επιλέγεται τυχαία, συγκροτεί το πλήθος περιπτώσεων που θα εξετάζονται κάθε χρόνο, προφανώς μέσα στις δυνατότητες που έχει το ανθρώπινο δυναμικό των ελεγκτικών μηχανισμών.

Συγχρόνως απαιτείται η ενίσχυση όλων των ενδιάμεσων διαδικασιών διαιτησίας και διακανονισμών, με σαφείς διαδικασίες τιμωρίας των παραβάσεων (πρόστιμα, αυξημένοι φορολογικοί συντελεστές), ώστε να αποφεύγονται οι προσφυγές στα δικαστήρια.

Μηχανισμοί όπως ο ΣΔΟΕ πρέπει να μετεξελιχθούν σε εξειδικευμένους θεσμούς που θα στοχεύουν σε δύσκολα θέματα: ενδοομιλικές σχέσεις, λαθρεμπόριο καυσίμων κ.α.

Βασικός στόχος είναι η αποτελεσματική οργάνωση της πρόληψης της φοροδιαφυγής.

4.ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η πρόταση μας αφορά και το άμεσο και το μακροχρόνιο.

Αφορά τόσο τα αναγκαία άμεσα βήματα για την ανόρθωση όσο και τις θεσμικές αλλαγές, που στοχεύουν στην ανασυγκρότηση της ελληνικής κοινωνίας.

Η κυβέρνηση περιορίζεται στην οργάνωση μιας συστηματικής φοροεπιδρομής, που στοχεύει κυρίως σε αυτούς που δεν έχουν.

Απειλεί με φυλακή το μισό ενεργό πληθυσμό, και οργανώνει μια οικονομική μεταρρύθμιση που καθλώνει τις επόμενες γενιές στα 300 ευρώ, χωρίς κοινωνικό κράτος, χωρίς θεμελιωμένα ασφαλιστικά δικαιώματα, χωρίς δημόσιο πλούτο.

Φτιάχνουν μια Ελλάδα για τους λίγους, τους ισχυρούς και τους πλούσιους.

Εντελώς στην άλλη πλευρά βρίσκεται το δικό μας όραμα.

Απέναντι στην πολιτική των μνημονίων και της τρόικας εσωτερικού και εξωτερικού, που βαθαίνουν την ύφεση και πολλαπλασιάζουν την κοινωνική καταστροφή, αγωνιζόμαστε να κρατήσουμε όρθια την κοινωνία.

Αγωνιζόμαστε για την ανατροπή της πολιτικής αυτής, και για το σύνολο των ριζοσπαστικών μεταρρυθμίσεων που θα βγάλουν την χώρα από την κρίση, θα δημιουργήσουν προϋποθέσεις κοινωνικής και οικονομικής ανόρθωσης, και θα ανοίξουν το εναλλακτικό δρόμο για ανάπτυξη με αλληλεγγύη και κοινωνική δικαιοσύνη.